

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 121/2011-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. apríla 2011 predbežne prerokoval sťažnosť S., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C/96/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť S. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. februára 2011 doručená sťažnosť S. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej

lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C/96/2007.

2. Z obsahu sťažnosti a k nej pripojených písomností vyplýva, že sťažovateľ 25. novembra 2006 podal okresnému súdu žalobu *„o zaplatenie dlhu 3.470,- Sk s príslušenstvom“*, v ktorej navrhol vydanie platobného rozkazu. Okresný súd vydal 22. marca 2007 *„platobný rozkaz v znení návrhu sťažovateľa“*. Proti tomuto platobnému rozkazu podal 11. apríla 2007 odpor žalovaný. Po vyjadrení sťažovateľa 16. júna 2007 k odporu vydal okresný súd 23. apríla 2008 uznesenie, ktorým žiadal sťažovateľa o stanovisko s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania. Po negatívnom stanovisku sťažovateľa zo 14. mája 2008 určil okresný súd pojednávanie na 24. apríl 2008, ktoré bolo odročené pre neprítomnosť žalovaného. Pojednávanie sa uskutočnilo 24. júna 2008. Ďalšie pojednávanie (po nekonaní – odročení pojednávaní 2. septembra 2008 a 7. septembra 2010) sa konalo 9. novembra 2010. Okresný súd na návrh žalovaného uznesením zo 16. novembra 2010 *„prerušil konanie do právoplatného rozhodnutia veci vedenej na OS Košice II sp. zn. 14 C 24/2005“*. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ 4. decembra 2010 odvolanie, *„v ktorom uviedol, že na prerušenie konania nemal odporca (t. j. okresný súd, pozn.) žiadny zákonný dôvod“*.

3. Sťažovateľ uviedol, že *„podal dňa 05. 12. 2010 sťažnosť (doručenú adresátovi 13. decembra 2010, pozn.) na neoprávnené prietahy v konaní predsedovi Okresného súdu...“*, a tvrdil, že *„je doba trvania konania v dĺžke 3 roky a 7 mesiacov neprimerane dlhá...“*, pričom sa okresný súd *„doposiaľ... predmetom konania vôbec nezaoberal a to ani okrajovo“*.

4. Predseda okresného súdu v liste sp. zn. Spr 193/2010 zo 14. decembra 2010 (doručenom sťažovateľovi 20. decembra 2010) uviedol:

„Podaním zo dňa 13. 12. 2010 sa sťažujete na prietahy a nesprávny postup v konaní evidovanom na tunajšom súde pod sp. zn. 19 C 196/2007.

Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. sťažnosť môže podať...

Po prešetrení som zistil, že Vaša sťažnosť je dôvodná len čiastočne.

K prietiahom v konaní došlo v období od októbra 2008 do februára 2010 a za tieto sa Vám ospravedlňujem.

Vo zvyšnej časti je Vaša sťažnosť vzhľadom na vyššie citované zákonné ustanovenie neprípustná. Do procesného postupu v jednotlivých súdnych konaniach, ale ani spôsobu a rozsahu dokazovania nie som oprávnený zasahovať. V prípade nespokojnosti účastníka konania s takýmto postupom sa možno nápravy domáhať iba v rámci využitia opravných prostriedkov, ktoré sú proti súdnym rozhodnutiam prípustné. Aj o Vami podanom odvolaní proti uzneseniu o prerušení konania môže rozhodnúť len odvolací Krajský súd v Košiciach.

Napriek konštatovaným skutočnostiam budem priebežnosť daného konania sledovať do právoplatného skončenia veci.“

5. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„Právo sťažovateľa na prejednanie veci bez zbytočných prietáhov zakotvené v článku 48 ods. 2 Ústavy... a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zakotvené v článku 6 ods. 1 vety prvej Dohovoru... bolo postupom Okresného súdu... vo veci vedenej pod sp. zn. 19 C/96/2007 porušené.

- Ústavný súd... prikazuje, aby Okresný súd... konal vo veci vedenej na Okresnom súde... pod sp. zn. 19 C/96/2007 bez prietáhov.

- Ústavný súd... priznáva sťažovateľovi finančné zadosťučinenie vo výške 3 000 eur...

- Odporca je povinný nahradiť sťažovateľovi všetky trovy tohto konania.“

6. V rámci prípravy predbežného prerokovania sťažnosti ústavný súd zistil, že súdny spis okresného súdu sp. zn. 19 C/96/07 bol 17. januára 2011 zaslaný Krajskému súdu v Košiciach na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa zo 4. decembra 2010 proti uzneseniu okresného súdu o prerušení konania č. k. 19 C/96/07-149 zo 16. novembra 2010.

7. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ okrem sťažnosti na prietahy v súdnom konaní uvedenej v bode 2 nepredložil žiadnu písomnosť preukazujúcu namietanie porušenia jeho práv zaručených čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru v období od podania

žaloby (25. november 2006) do rozhodnutia okresného súdu o prerušení konania uznesením č. k. 19 C/96/2007-149 zo 16. novembra 2010.

8. Podľa názoru sťažovateľa okresný súd v predmetnej veci svojou nečinnosťou spôsobil, že predmetné konanie nie je ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu skončené, čím porušil jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

9. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti podľa čl. 124 ústavy túto poskytuje v rozsahu vyplývajúcom z ustanovení čl. 125 až čl. 130 ústavy, a to za presne vymedzených procesných podmienok vrátane kvalifikovaného podania, návrhu na začatie konania, ktorého náležitosti sú bližšie ustanovené v § 20 ods. 1 a 2, § 49, § 50 a § 53 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

11. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy

alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

12. Z obsahu sťažnosti a k nej pripojených písomností vyplýva, že sťažovateľ sa pred podaním sťažnosti ústavnému súdu domáhal odstránenia ním namietaného stavu konania využitím postupu podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“), a to podaním sťažnosti na prietahy v konaní adresovanej predsedovi okresného súdu (pozri bod 3).

13. Podľa judikatúry ústavného súdu účelom sťažnosti na prietahy podľa zákona o súdoch nie je potvrdenie stavu, ktorý nie je v súlade s právom zaručeným čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 6 ods. 1 dohovoru), ale poskytnutie príležitosti súdu, aby sám urobil nápravu a odstránil protiprávny stav zapríčinený nesprávnym postupom alebo svojou nečinnosťou (I. ÚS 20/05). Pre tento účel je potrebné poskytnúť všeobecnému súdu časový priestor na prijatie vhodných opatrení (IV. ÚS 78/07).

14. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

15. Ústavný súd v okolnostiach danej veci zastáva názor, že podanie sťažnosti predsedovi okresného súdu (13. decembra 2010) v krátkom čase po doručení sťažnosti ústavnému súdu (1. februára 2011) sa môže javiť iba ako formálny úkon, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak taká sťažnosť mohla mať, ak by predseda okresného súdu dostal primeranú (rozumnú) lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prietahom vo veci samej (m. m. IV. ÚS 306/04, III. ÚS 78/05, IV. ÚS 194/05).

16. Ústavný súd preto sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre jej neprípustnosť. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. apríla 2011